Sobota, 13. junij 2020

Nagradni dan na Trstelju

Čeprav je pandemija Korona virusa uradno preklicana, naše društvo še vedno deluje v okrnjeni obliki. Tudi dan za nagrajence, ki je bil v našem programu predviden 10. maja, še vedno ni mogoče izpeljati v takšni obliki kot smo bili vajeni, saj za avtobusne prevoze še vedno veljajo posebni ukrepi.

Prav zato sta nam Mirjam in Franko za letos pripravila nekoliko drugačen dan za nagrajence kot ponavadi, a kljub temu nadvse lepo doživet in družaben.

Na njun in Klaudijev predlog smo se v soboto, 13. junija zbrali v kraški vasi Lipa in se pod Frankotovim vodstvom odpravili na Trstelj.

Vreme nam je bilo v sicer že daljšem obdobju kislega vremena ta dan naklonjeno, jasno in prijetno toplo, kot nalašč za naš »poseben« dan.

Povzpeli smo se po pobočju Trstelja. Postali smo na razgledni točki, kjer smo imeli bližnje kraške vasi kot na dlani: Temnico s Kostanjevico v ozadju, Novelo, Vojščico in celo oddaljena Sela na Krasu.

Tu je seveda nastala tudi spominska fotografija.

Med potjo smo si vzeli tudi čas za postanek in koristno telovadbo pod vodstvom naše Angelce.

Prehodili smo še nekaj poti in pripeli na Trstelj, 643 metrov visok vrh, ki je na slovenskem delu Krasa tudi najvišji vrh in zelo razgleden. Po drugi svetovni vojni so tu ostale ruševine italijanskega vojaškega objekta. Na tem mestu je PD Nova Gorica 20. avgusta 1950 postavilo kočo, ki so jo poimenovali po narodnem heroju Antonu Šibelji – Stjenku. Koča je bila kasneje večkrat obnovljena. Sedaj jo upravlja najemnik Boštjan Božič.

V prijetni senci blizu koče so nam postavili mize, kjer smo nadaljevali program našega nagradnega dne.

Mirjam nam je žal na začetku morala povedati žalostno novico. 10. junija je namreč preminil naš dolgoletni član Jovo Radojević. Predlagala nam je, da njegov spomin počastimo z minuto molka. Sredi zelene narave smo v trenutkih tišine obujali spomine na skupaj prehojene poti, na njegove mnoge izpovedne pesmi, na njegovo ljubezen do cvetja in lepo urejenega doma in nenazadnje do lepe Slovenije, ki je po prihodu iz rodne Vojvodine postala njegov drugi in tudi poslednji dom. Mirjam je občuteno prebrala tudi nekaj Jovotovih pesmi.

Na nagradni dan pa smo bili nagrajeni tudi z dobrim kosilom: s super pašto, s pečenjem, s kavo in Nevinim ter Sonjinim pecivom in s pijačo po želji.

V prijetnem zelenem okolju se je ob zvokih Silvotove harmonike, petju naših »Triglavskih rož« in v živahnem medsebojnem klepetu, ustvarilo veselo, za našo druščino značilno sproščeno pohodniško vzdušje.

Sledila je podelitev priznanj za najboljšo fotografijo iz naših pohodov v letu 2019 in podelitev priznanj članom, ki so lani opravili dvajset ali več društvenih pohodov.

Podelitev priznanj je naša Mirjam spretno in lepo prepletla s humorjem, prisrčnostjo in spontanostjo, predvsem pa s hvaležnostjo članom, ki so kakorkoli prispevali k odličnemu delovanju društva.

Mi pa smo se ji za ves njen trud zahvalili po »naše: s čudovitim šopkom na pohodu nabranih cvetic.

Veselo razpoloženi smo se s Trstelja vrnili na naše izhodišče v Lipi.

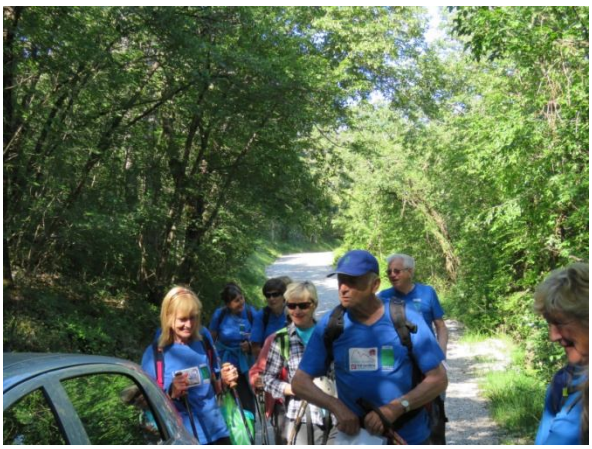

Zadovoljni in srečni, da smo skupaj preživeli ta nepozaben dan.

Mirjam in Franko, hvala za vajin trud!

Fotografije: Roman Žižmond in Bruno Scozzai
Zapisala: Sonja Scozzai
Oblikovanje: Roman Žižmond